

Jacek Buszewicz, A. Witkowski

Zamość-miasto, ul. Redutowa 14, AZP
88-88/62

Informator Archeologiczny : badania 31, 316

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZAMOŚĆ-miasto, ul. Redutowa 14, AZP 88-88/62

- redan - element fortyfikacji twierdzy Zamość, wzniesiony przed 1850 r.

Przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 12 do 30 maja przez mgr. Jacka Buszewicza z udziałem mgr. A. Witkowskiego (Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „TOPAZ”). Finansowane przez Z. Podsiadło. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 45 m².

W obrębie działki geodezyjnej nr 59, która nie w pełni pokrywa się z zarysem obiektu fortecznego, założono 3 wykopy badawcze. Celem prac było ustalenie rodzaju konstrukcji redanu oraz stanu jego zachowania a także, w miarę możliwości, uściślenie lokalizacji w obrębie działki i uzyskanie dodatkowych informacji na temat sposobu zagospodarowania otoczenia. W obrębie wykopów I i III nie stwierdzono obecności ruchomego materiału zabytkowego, a układ nawarstwień sugerował, że oba wykopy założono w obrębie plateau redanu, albo — ewentualnie — obwałowania zostały kompletnie zniszczone i ich pozostałości są nieuchwytnie archeologicznie. W wykopie II, założonym w obrębie szyi obiektu fortecznego, odsłonięto relikty wewnętrznego stoku wału ziemnego. Poziom użytkowy – plateau - na tym odcinku znajdował się najprawdopodobniej na poziomie rumoszu wapiennego, który pierwotnie był przykryty warstwą żółtej gliny (lessu). Takie obniżenie terenu na tym odcinku związane było najprawdopodobniej z konstrukcją drogi dojazdowej do redanu, również położonej w sztucznym zagłębieniu. Jest to czytelne na historycznym planie tego obiektu, wykonanym w 1856 r. Materiał zabytkowy odkryto wyłącznie w wykopie II. Wydobyto łącznie 24 fragmenty ceramiki: ceglastej, siwej, półmajoliki oraz ceramiki białej; 6 fragmentów kafli, 7 ułamków szkła i gwóźdź żelazny. Są to znaleziska typowe dla XIX i początków XX w.

Badania zakończono.

Ząbie, st. 10, gm. Olsztynek, woj. olsztyńskie - patrz: wczesna epoka żelaza

ZIELONA GÓRA-Stare Miasto, st. 18, AZP 62-14/31

- miasto średniowieczne i nowożytnie

Nadzór archeologiczny i ratownicze badania wykopaliskowe, na zapleczu posesji Stary Rynek 24 i Lisowskiego 20 w związku z budową zaplecza banku, przeprowadzone w okresie od lipca do września. Badaniami kierowała mgr Marlena Magda-Nawrocka (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z/s w Świdnicy). Finansowane były przez Bank Gospodarki Żywnościowej Oddział w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań.

Pierwotny układ warstw naruszony został przez liczne prace budowlano-ziemne. W części centralnej wykopu budowlanego (wykop archeologiczny XIII/1) uchwycono niezakłócone fragmenty spągów dwóch obiektów (nr 1 i 2). Pozyskany nieliczny materiał ruchomy pozwolił określić wstępnie czas funkcjonowania drewnianej zabudowy naziemnej na XV i XVI w. Z tego samego okresu pochodzi odsłonięta w północno-wschodniej części wykopu (poziom VIII) studnia z kamienną cembrowiną o średnicy wewnętrznej 1,95 x 1,95 m (obiekt 3). Od poziomu ulicy do głębokości około 2 m kamienie cembrowiny obłożone były od zewnątrz glinianym płaszczem. Wzmianka w pracy Hugo Schmidta (*Neubearbeitung von Förster aus Grünbergs Vergangenheit*, Grünberg-Schl 1922) o pożarze w dniu 24.04.1627 r. pozwala przypuszczać, że wymieniona tam „Studnia (Brum) piekarza” jest odsłoniętym podczas badań obiektem. W trakcie prac pozyskano około 5000 fragmentów ceramiki naczyniowej i budowlanej, kafle piecowe i gzymsowe, 382 fragmenty ułamków szkła naczyniowego i okiennego (w tym gomółki), 290 fragmentów kości zwierząt i ptaków ze śladami przepalenia i nacięć. Wśród zabytków wydzielonych interesujący wydaje się zespół fajek, żelazny nóż z okuciem z brązu, stempel, guzy brązowe, ozdobne okucia i fragmenty wyrobów ze skóry.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza z siedzibą w Świdnicy.

Wyniki badań opublikowane zostaną w: „Archeologii Środkowego Nadodrza”.

Badania nie będą kontynuowane.

Żagań, st. 29, gm. loco, woj. zielonogórskie - patrz: późne średniowiecze